

PhDr. JOSEF CERHA, absolvent gymnázia v roce 1975

PhDr. Josef Cerha bohužel dne 9. 11. 2020 v nedožitých 65 letech podlehl COVID 19. Tento medailonek, sestavený s laskavou pomocí paní doktorky Evy Machové, ředitelky Tyfloservisu, o. p. s., je nejenom vzpomínkou na jednoho z úspěšných absolventů školy, ale také poděkováním a vyjádřením respektu člověku, který vynakládal neutuchající úsilí ve prospěch osob se zrakovým postižením.



Gymnázium studoval v letech 1971–1975, posléze dokončil studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v oboru psychologie (klinická psychologie). V roce 1982 získal absolvováním státní rigorózní zkoušky na FF UK doktorský titul. Od roku 1983 do roku 1990 pracoval ve Svazu invalidů, kde se věnoval práci s těžce zrakově postiženými dětmi i sociální rehabilitaci dospělých. Josef Cerha posléze založil organizaci Tyfloservis, která dodnes pomáhá osobám s těžkým postižením zraku v celé ČR najít cestu

k samostatnému životu nezávislému na jiné osobě, a celých 30 let byl jejím ředitelem. Byl velice činný i v dalších organizacích, při aktivitách, projektech, které svým záměrem cílily ve prospěch zrakově postižených.

PhDr. Josef Cerha získal za své zásluhy v oboru několik ocenění. Za všechny jmenujme Cenu veřejnosti Výboru dobré vůle – nadace Olgy Havlové, která mu byla na základě veřejného hlasování udělena v roce 2019. Pro krátkou vzpomínku na studentská léta Josefa Cerhy na našem gymnáziu citujeme jeho celoživotního kamaráda a také gymnaziálního spolužáka, básníka Miroslava Michálka:

„Aby byl obraz Pepy co nejúplnější, vracím se o desítky let zpátky na Gymnázium pro mládež s vadami zraku do roku 1971, kdy nastupovaly dvě třídy v jednom ročníku, tedy velká skupina studentů. Pepa přišel z malého města, a tak byl stejně jako všichni ostatní „nepolíbený“ rockovou hudbou a literaturou, ale obojí ho chytlo a do obojího brzy pronikl. Chodili jsme na rockové koncerty a na Tyátry písničkářů s Mertou, Hutkou a Třešňákem, kde Mirek Kovářík recitoval Holana, Blatného a Hraběte. Vladimír Merta po čtyřiceti letech Pepovi přišel zahrát na jeho šedesátiny a mně Pepa k mým šedesátinám dal nahrávku Noci s Hamletem čtené samotným Vladimírem Holanem. Pepa na gymnáziu rychle získal přirozené dominantní postavení, aniž by o to jakkoliv usiloval, žádné předvádění se, žádné siláctví nebo slovní zesměšňování méně asertivních. Prostě klídek a humor. A to mu zůstalo na celý život.“